

FARSKÝ LIST

5. august – 11. august – 18. august 2024, číslo 561
Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301
Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Len čo je mŕtve, môže vstať z mŕtvych

"Keď raz kráčal popri Galilejskom mori, videl dvoch bratov, Šimona, ktorý sa volá Peter, a jeho brata Ondreja, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. I povedal im: "Podďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí." Oni hneď zanechali siete a išli za ním. Ako šiel odtiaľ ďalej, videl iných dvoch bratov, Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána, ako na lodi so svojím otcom Zebedejom opravujú siete; aj ich povolal. Oni hneď zanechali loď i svojho otca a išli za ním." (Mt 4, 18-22).

Bez zanechanie všetkého nie je možné nasledovanie Krista.

Áno, znamená to niečo skutočne a opravdivo stratiť a obetovať, to je úplne jasné. Je to cena za nasledovanie. Ako hovorí Ježiš znova a znova, že "ak niekto prichádza ku mne a nemá v nenávisti svojho otca, matku, ženu, deti, bratov, sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojim učeníkom. A kto ide za mnou a nenesie svoj kríž, nemôže byť mojim učeníkom. ... Tak ani jeden z vás, ak sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojim učeníkom." (Lk 14, 26-27.33).

Je to otázka viery, či sa to podľa nás oplatí alebo nie.

Ježiš hovorí, že "každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry, alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života" (Mt 19, 29). Veríme tomu? Ak hej, urobíme to. Ak nie, ponecháme si radšej to staré a akoby už osvedčené a povieme, že "staré je lepšie" (Lk 5, 39).

Platí to predovšetkým o našom vlastnom živote, o plánoch, predstavách, myšlienkach, áno, aj o myšlienkach a záľubách, o tom, čím sa sami v sebe a v živote zaoberáme. Ako znova hovorí Ježiš, že "kto by si chcel dušu [čiže seba, život] zachrániť, stratí ju, ale kto stratí svoju dušu pre mňa, nájde ju" (Mt 16, 25).

Zanechávame staré a úplne si od toho odvykáme. A chádzame do toho nového, Božieho a učíme sa

navyknuť si na to. Zomrieť a vstať, ako to opisuje Pavol, že "ak ste teda s Kristom vstali z mŕtvych, hľadajte, čo je hore, kde Kristus sedí po pravici Boha! Myslite na to, čo je hore, nie na to, čo je na zemi! Veď ste zomreli a váš život je s Kristom ukrytý v Bohu. ... Umŕtvujte teda svoje pozemské údy: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadostivosť a lakomstvo, čo je modloslužba!" (Kol 3, 1-3.5).

Hesychazmus je napríklad jedným z takýchto pokusov umŕtvíť starú myseľ a otvoriť ju vzkrieseniu.

Nedá sa takto zomrieť iba čiastočne alebo iba na chvíľu. Len úplne a celá. A bez tejto smrti, ako by sme mohli byť vzkriesení? Len čo je mŕtve, môže s Kristom vstať z mŕtvych!

Každopádne sa musíme jasne rozhodnúť takto zomrieť, zanechať, áno, skutočne to staré stratiť a obetovať a nesnažiť sa to nejako zachrániť (lebo to nejde, ako by sme mohli so zlom, svetskou žiadostivosťou a strachom žiť Nebo?), aby sme mohli byť vzkriesení k Životu.

Ježiš hovoril, že neprišiel volať spravodlivých, ale hriešnikov - a mal na to možno veľmi pragmatický dôvod...

Ježiš hovorí, "neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali" (Lk 5, 32).

Dôvod môže byť až detsky prostý a vyjadruje ho M. Scott Peck, keď hovorí, že komunita je možná jedine medzi "otvorene nedokonalými ľuďmi". Čiže ľuďmi, ktorí si sú vedomí svojej nedostatočnosti a otvorene to priznávajú. A, samozrejme, to túžia zmeniť.

Ľudia, ktorí si myslia (alebo sa aspoň tak navonok tvária), že sú v poriadku, že im nič nechýba, že nepotrebujú na sebe nič meniť, nie sú schopní komunitu vytvoriť.

Farizeji a zákonníci sú presvedčení, že sú v poriadku, nepotrebujú žiadne pokánie - čítame o nich mrazivé slová, že keď Ján volal na pokánie, "farizeji a zákonníci

zmarili v sebe Boží úmysel, lebo sa mu nedali pokrstiť." (Lk 7, 30). A neskôr u Ježiša čítame, "prišli k nemu farizeji a začali sa s ním hádať. Žiadali od neho znamenie z neba, aby ho pokúšali. On si v duchu vzdychol a povedal: "Prečo toto pokolenie žiada znamenie? Veru, hovorím vám: Toto pokolenie znamenie nedostane." Nechal ich tam, znova nastúpil na loď a odišiel na druhý breh." (Mk 8, 11-13). Miesto toho vyhľadával spoločnosť ľudí, ktorí vedia, že sú hriešnici.

Anonymní alkoholicy majú svojich Dvanásť krokov, ktoré by po zovšeobecnení mohli v kresťanstve znieť: Som hriešnik. Len Boh ma môže zachrániť. Uznávam svoje hriechy. Vyznávam otvorene a navonok svoju hriešnosť. Potrebujem na svojej ceste pomoc - aj od bratov a sestier. Sám zo nedokážem. Potrebujeme sa navzájom, to je to poznanie, o ktorom hovorí aj Peck. Jedna z vecí, ktoré sa nám vo farnostiach nedaria, je tvorba spoločenstiev. To, čo je podstatou Cirkvi, nám nefunguje.

Možno preto, že sa sústreďujeme na "zbožných" a "praktizujúcich" farizejov, ktorí si myslia, že sú dobrí a aktívni katolíci a sú v zásade v poriadku.

Možno aj preto majú mnohí ľudia pocit, že farnosť, to sú zbožní a dobrí ľudia, ktorí nemajú problémy, v ktorých životoch všetko perfektne funguje - a tak sa snažíme hrať jeden pred druhým divadlo a tváriť sa, že to tak je - v jednom ohromnom pokrytectve. A s gustom a chuťou súdime a odsudzujeme všetkých, ktorí sú akože nedokonali, hriešni a zlí, aby sme aj takto ukázali, že my takýto nie sme, my veru nie sme ako oni - "Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: "Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia: vydierači, nespravodlivci, cudzoložníci alebo aj ako tento mýtnik. Postím sa dva razy do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám." (Lk 18, 11-12).

A tak hriešnici do farnosti prosto neprídu. Alebo ak aj "chodili do kostola" a potom sa ocitli v problémoch, tak sa vytratia preč, lebo veď ako by mohli takto patriť medzi tých "dokonalých"?

Ježiš hovorí, "neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov, aby sa kajali" (Lk 5, 32).

Možno je na čase začať sa tým riadiť. Začať hľadať a zhromažďovať hriešnikov. Kňaz-hriešnik, ktorý, sám hriešny a potrebujúci pomoc bratov a sestier, ktorý

zhromažďuje okolo seba ďalších podobných zlomených ľudí, ktorí vyznávajú svoje hriechy a zhromažďujú sa, aby sa vydali na cestu obrátenia. Možno aj preto dnes prežívame všemožné škandály kňazov v Cirkvi - aby nám Otec pripomenul, že nie sú iní, že (slovami Augustína) kňazi sú pre ľudí pastiermi, ale spolu s nimi sú rovnakými hriešnikmi na spoločnej ceste.

Najskôr práve takto začína dobrodružstvo cirkvi, farnosti: "Mnoho veriacich prichádzalo, vyznávali sa a priznávali svoje skutky." (Sk 19, 18). A ešte predtým: "Keď to počuli, bolesť im prenikla srdce a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: "Čo máme robiť, bratia?" (Sk 2, 37).

Ľudia sveta považujú hriech za normálny. Vlastne ho ani za hriech nepovažujú.

Farizeji a zákonníci veria, že hriech nemajú a sú v poriadku, nepotrebujú pokánie, sú spravodliví. Zástupy si nejaký hriech priznajú, ale myslia si, že to nie je problém, že veď sme hriešni ľudia a je teda normálne, že takí sme a Boh sa nad nimi isto zamiluje, veď je dobrí. Preto si tiež myslia, že pokánie ani obrátenie nepotrebujú, ba vari ho ani nie sú schopní, veď sú slabí a krehkí ľudia.

Judáš a jeho nasledovníci si zase naopak nad hriechom zúfajú a už neveria ani nedúfajú v záchranu. Možno preto, že sú v čase tohto poznania "v noci a sami", opustení spoločenstvom hriešnikov rovnakých ako oni, len s vierou a nádejou. Judáš i Peter obaja zradili. Jeden zo žiadostivosti, druhý zo strachu. Ten, ktorý bol sám, zahynul. Ten, ktorý ostal v spoločenstve, sa zachránil.

A tak sú tu nakoniec učenici, kresťania, ktorí spoznali svoj hriech, otvorene priznávajú svoj hriech, otvorene vyznávajú, že potrebujú spásu, záchranu, pokánie, čiže "radikálnu premenu života", ako ho definuje Katechizmus, inak zomrú, naveky! A potrebujú pomoc bratov a sestier, preto sa spoločne zhromažďujú, aby si boli oporou a podporou a pomocou na tejto ceste. Hovorili sme, že komunita sú ľudia, ktorí sa navzájom nepotrebujú. Stále to platí.

Ľudia sveta si vyberajú iných ľudí, aby z nich mali prospech - od materiálneho prospechu až po to, aby im títo ľudia prinášali zábavu alebo potvrdzovali ich dôležitosť a hodnotu.

Toto už ako kresťania naozaj nepotrebujeme a ani po tom netúžime. Z tohto pohľadu sa už naozaj a nijako nepotrebujeme. A práve preto sme schopní komunitu vytvoriť.

Miesto tamtoho víťame a navzájom si slúžime tým, že si pomáhame odhaľovať svoje chyby a hriechy a svoju zlobu, starého človeka v nás - a neurážame sa, keď tak iní robia, lebo sme už priznali, že hriešnici sme, tak nás neprekvapuje, ak na sebe hriech naozaj odhaľujeme. Túžime po pravde, nie po pretváрке pochlebujúcich si farizejov, ako o nich povedal Ježiš, že "ako môžete veriť vy, ktorí sa navzájom oslavujete, a nehladáte slávu, ktorú dáva len Boh?!" (Jn 5, 44). A navzájom si slúžime láskou, v ktorej sme si aj navzájom oporou, povzbudením a dodávaním odvahy k obráteniu a premene života a nakoniec pozvaním spoločne touto cestou obrátenia ísť - v súcít a porozumení ľudí, hriešnikov, ktorí sú si na tom rovnako.

A toto je zase dôvod, jeden z dvoch dôvodov (tým druhým je túžba deliť sa s milosťou, ktorú sme od Boha obsiahli a s Jeho darom), prečo nielen sme komunitu vytvoriť schopní, ale ju aj naozaj hľadáme a tvoríme! Veď len počúvame Písmo, ako nás k tomuto nabáda: "Hlásaj slovo, naliehaj vhod i nevhod, usvedčuj, karhaj a povzbudzuj so všetkou trpezlivosťou a múdrosťou." (2Tim 4, 2)

"Kristovo slovo nech vo vás bohato prebýva. Vo všetkej múdrosti sa navzájom poučajte a napomínajte a pod vplyvom milosti spievajte Bohu vo svojich srdciach žalmy, hymny a duchovné piesne." (Kol 3, 16)

"Napokon, bratia, radujte sa, zdokonaľujte sa, povzbudzujte sa navzájom, rovnako zmyšľajte, žite v pokoji a Boh lásky a pokoja bude s vami." (2Kor 13, 11); "Preto sa navzájom potešujte a povzbudzujte jeden druhého, ako to aj robíte." (1Sol 5, 11).

"Bratia, keby aj niekoho pristihli pri nejakom poklesku, vy, ktorí ste duchovní, napravte ho v duchu miernosti;

a daj si pozor, aby si aj ty neupadol do pokušenia.

Neste si vzájomne bremená, a tak naplníte Kristov zákon." (Gal 6, 1-2)

Možno sme naozaj dnes dospeli do stavu, keď človek, ktorý chce dnes spolu s Kristom pracovať na tom, "aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti." (Jn 11, 52), musí prosto nechať tých "zbožných", čo sa schádzajú v kostole, tak - a ísť na rázcestia (či periférie, ako im hovorí súčasný pápež) a hľadať ľudí, ktorí už vedia, že sú hriešnici a vedia, že je to problém, že oni majú problém.

"Potom povedal svojim sluham: "Svadba je pripravená, ale pozvaní jej neboli hodni. Chodte preto na rázcestia a všetkých, čo nájdete, zavolajte na svadbu." Sluhovia vyšli na cesty a zhromaždili všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých; a svadobná sieň sa naplnila hosťami." (Mt 22, 8-10)

Cirkev je tvorená vykúpenými hriešnikmi na ceste obrátenia.

Nie svetom, ktorý hriech nepovažuje za hriech, alebo ho dokonca oslavuje a oceňuje.

Nie farizejmi, ktorí si myslia, že nemajú (prinajmenšom až také) hriechy.

Nie zástupmi, ktoré si myslia, že byť hriešny je v poriadku (pripadne stačí sa z toho pravidelne vypovedať).

Nie judášmi, ktorí neveria, že môžu byť vykúpení.

Len a jedine učeníkmi - vykúpenými hriešnikmi na ceste obrátenia. Ľuďmi, ktorí už v sebe nemajú žiadnu svetskú túžbu ani pýchu, pretože prijali byť "vykúpení zo zeme" (Zjv 14, 3) a preto sa nezdráhajú priznať si všetok svoj hriech a všetku svoju nedokonalosť a zlobu a malosť. A súčasne sú "lační a smädní po spravodlivosti" (Mt 5, 6) Nebeského Kráľovstva - a preto sa nezdráhajú pokorne a vďačne prijímať od iných pomoc a službu na svojej ceste, ba vítajú to, a aj sami, ako vedia, sa snažia takto slúžiť zase im.

	Čičava	Komárany	Memík
Po 5.8.	Svätý mučeník Eusignios		
Vt 6.8.	Premenenie nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista		Odporúčaný sviatok Myrovanie
	18.30 *ZBP Eľena (r.Kochanová)	8.00 +Jozef Šnelcer	17.00 *ZBP Pavol (r.Suchaničová)

<i>Št</i> 7.8.	<i>Prepodobný mučeník Domécius</i>		
<i>Št</i> 8.8.	<i>Svätý vyznávač Emilián, kyzický biskup</i>		
<i>Pi</i> 9.8.	<i>Svätý apoštol Matej</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
<i>So</i> 10.8.	<i>Svätý mučeník a archidiakon Vavrínek</i>		
	8.00 + Anna (r.Jendřejová) o.Lazorík		16.30 <i>nedelňajšia</i> (z Vranova)
<i>Ne</i> 11.8.	<i>Dvanásta nedela po Päťdesiatnici</i> <i>Svätý mučeník Euplos</i>		
	9.30 *ZBP Dominiĸ, Eva, Lukáš (r.Ragančíková) o.Lazorík	8.00 *ZBP Tomáš, Mária, Jozef, Marián (r.Nábožná) o.Lazorík	
<i>Po</i> 12.8.	<i>Svätí mučeníci Fótiós a Anikét</i>		
	18.00 *ZBP Jozef Janočko o.Lazorík		
<i>Ut</i> 13.8.	<i>Začnčnenie sviatku Premenenia Pána</i>		
<i>Št</i> 14.8.	<i>Prenesenie úctyhodných pozostatkov nášho prepodobného otca Teodóza, pečerského igumena</i>		
<i>Št</i> 15.8.	<i>Zosnutie Presvätej Bohorodičky</i>		<i>Prikázaný sviatok Myrovanie</i>
	17.30 *za farnosť	19.00	16.00
<i>Pi</i> 16.8.	<i>Prenesenie rukou neuvoreného obrazu nášho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
	18.00 + Alžbeta (r.Gerová)		
<i>So</i> 17.8.	<i>Svätý mučeník Myrón</i>		
	8.00 + Juraj (r.Husárová)		
<i>Ne</i> 18.8.	<i>Trinásta nedela po Päťdesiatnici</i> <i>Svätí mučeníci Flórus a Laurus</i>		
	9.15 *ZBP Tomáš (r.Kochanová)	11.00	7.30 *za farnosť

V nasledujúcich dňoch budem čerpať dovolenku. Do 15.8. sa v nevyhnutných prípadoch obracajte na farský úrad vo Vranove, na Okulke.

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.